

ἡ σημερινὴ γλῶσσα. Μένει μόνον εἰς ἡμᾶς ἡ δὴ νὰ θεωρήσω-
μεν πῶς σχηματίζει τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου, καὶ τὴν
πρὸς ἄλληλα αὐτῶν σύνδεσιν. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις, καὶ ἴ-
σως ὑπερφυέστερον ἔγραψεν Ἀθανάσιος Χριστόπουλος
ἐν τῇ Αἰολοδαρικῇ αὐτοῦ γραμματικῇ, ἐπιμελεστέριον δὲ
κριτικώτερον Ἰούλιος ὁ Δαβίδ συνοπτικῶς παραλληλίσας
ἀμφοτέρας τὰς γλῶσσας. Πλὴν ἡ μείζων διαφορὰ εὐρί-
σκεται κατὰ τινὰς ἐγκλίσεις καὶ χρόνους ῥημάτων, οὗ-
τω πορασσωπομένων τῶν πολλῶν, ἡ παρούσα χρῆται
ὡς β-ῆθητικά τὰ ῥήματα ἔχω καὶ θέλω, σχηματίζουσα
τὸν μέλλοντα, παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν, ἔχω
γράφει λέγομεν τὸν παρακείμενον, θέλω γράφει τὸν μέλ-
λοντα, καὶ εἶχα γράφει τὸν ὑπερσυντελικόν, καὶ ἤθελα
γράφει τὸ εὐκταίν. Ἔτι δὲ ὅχι μόνον τὸ ῥήμα θέλω με-
ταχειρίζεται οὕτῃ ὁλοκλήρως μετὰ τοῦ ἀπαρεμφατικοῦ
μέλλοντος, ἀποκοπέντος τοῦ ν διὰ τὸν σχηματισμὸν
τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ ἀποκόπτουσα τὸ θέλω εἰς θά
μονοσυλλάβως καὶ χρωμένῃ ὁλοκλήρως τὰς προσωπι-
κὰς καταλήξεις παντὸς ἀριθμοῦ, σχηματίζει τὸν μέλ-
λοντα ὡς θά γροψῶ θά γράψῃς θά γράψῃ κτλ.

[κατόπιν],

ΣΜΥΡΝΑΪΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τῶν σοφῶν τις ἐκ τῶν νεωτέρων τσαυτὴν εἶχεν ὑ-
πόληψιν εἰς τὰ ἠθικὰ συγγράμματα καὶ μάλιστα τῶν
Ἑλλήνων, ὥστε ἐδόξαζεν, ὅτι ἂν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἡφανίζετο πᾶν ἔγχος γνώσεων καὶ ἀρετῆς καὶ ἅπασα
τῶν ἐθνῶν ἡ φιλολογία, ἐσώζοντο δὲ μόνον τοῦ Χαιρω-
νέως Φιλοσόφου (Πλουτάρχου) τὰ ἠθικὰ συγγράμματα,
ταῦτα ἤθελον δυνήθῃ νὰ ἐπαναφέρωσι μὲν τὴν ἀρετὴν,
νὰ πλουτίσωσι οὐ καὶ τὰ ἔθνη πάντα ἀπὸ ὀρθῶν περὶ ἠ-
θικῆς καὶ ἀρετῆς ἰδεῶν.

Ἀλλὰ καὶ τίς δύναται σήμερον ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι πᾶ-
σα ἀρετὴ, πᾶν ἠθικὸν ἀγαθὸν δὲν ἀπορρέει, ὡς ἀπὸ φε-
ρίστου καὶ διαυγοῦς ὕδατος πηγῆς, ἀπὸ τῆς ἠθικῆς καὶ
διανυητικῆς "οὐ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἀναπτύξεως;
Ἐντεῦθεν καὶ οἱ τῆς Εὐρώπης σοφοὶ ἐπροσπάθησαν οὐ
μόνον νὰ πείσωσι τὰς κυβερνήσεις εἰς σύστασιν διδασκα-
ρίων ἀλλ' ὀρθοφρονούντες διέγραψαν σκυτιμώματα καὶ
τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας, καθ' ὃν δύναται αὕτη νὰ
τελεσφορήσῃ. οὗτος δὲ εἶναι ὁ ῥῆθι καὶ ὁμοειδὴς ἀνατρο-
φῇ, Λογικῇ καὶ ὁμοειδῆς ἐκπαίδευσις εἰς τὰ προκαταρ-
κτικὰ πρὸ πάντων διδασκαλεῖα. Τὰ αὐτὰ βιβλία εἰς τὰ
Σχολεῖα ἐγκεκριμένα ὑπὸ ἀρμοδιῶν λογίων, καὶ ἄλλα τοι-
αῦτα μέσα τείνοντα εἰς τὴν διδόντα τῆς ἀληθείας καὶ
εἰς τὴν τῶν ἠθῶν μόρφωσιν. Καὶ οὗτος εἶναι ἡ πρώτη
βάσις τῶν σημερινῶν ἐν Εὐρώπῃ διδασκαλῶν τὸν ὁποῖ-
ον καλῶς ποιοῦν καὶ γεῖτον κράτος ἔχει ἐγκεκριμένον
εἰς τὰ περὶ ἐκπαίδευσίως, ἐξ ἧς καὶ μόνῃς παράγεται
καὶ ἡ εὐημερία τῶν λαῶν.

Ἡμεῖς ἐνταῦθα σκοπὸν δὲν ἔχομεν νὰ πλέξωμεν ἐγ-

κωμίων στέφανον εἰς τὸ ὁμοειδὲς τῆς διδασκαλίας, ἵνα μὴ
τίς ὑποκρούσῃ καὶ τίς αὐτὸ φέγῃ; ἄλλως τε καὶ ὁμοψή-
φου γνώμης οὔσης ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐρωτῶμεν δὲ μόνον
καὶ ἐρωτῶμεν ἰδίως περὶ τῶν ἐνταῦθα ἐν Σμύρνῃ δημότ
συντηρήτων τε καὶ ἰδιοσυντηρητῶν ἐκπαιδευτηρίων: γί-
νεται ἡ ἐν τούτοις διδασκαλία τκόπιμος καὶ ἀποτελεσμα-
τικὴ; ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς λογικὴ καὶ ὁμοειδὴς ἐκπαίδευ-
σις, ἡ τὰ αὐτὰ βιβλία, ἡ ἀράγε ἐν πολλοῖς τούτων τὰ
τῆς κοινῆς ἐκπαίδευσίως κατὰ σκότον ἡ λάσκειν
σι; Διατί ἀλλαχοῦ μὲν οὐδεὶς δύναται νὰ διδάξῃ, ἐάν
δὲν ᾔναι συμμεμορφωμένος τοῖς κειμένοις, περὶ ὁμοιομόρ-
φου διδασκαλίας νόμοις, ἐνταῦθα δὲ νὰ παραμελῇται τὸ
τοιούτον, καὶ οὐδὲ κανονισμός τις νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν δη-
μοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἢ οὐδ' ἐφορία τις νὰ ᾔναι ἐπὶ τούτῳ
συνεστημένη; Διατί μία ἐφορία Πολιτῶν, αὕτη ἔστω ἡ
τῆς καθ' ἡμᾶς Εὐαγγελικῆς σχολῆς, ἡ ἄλλη τις ἀνδρῶν
λογίων νὰ μὴ κινονίσῃ τὰ περὶ τῆς ὁμοιομόρφου διδα-
σκαλίας; Ἐάν τούτο γένη, τίς ποτε ἤθελε τολμήσῃ ν' ἀν-
τιστῇ εἰς τὴν φωνήν, εἰς τὴν θέλησιν τῆς πόλεως, ὅταν
ἅπαξ αὕτη ὁρίσῃ καὶ τὰ βιβλία καὶ τὸν τρόπον, καὶ
ὅσα ἄλλα τείνουσιν εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ ὁμοειδῇ διδασκα-
λίαν; Ὁ Ἀλκιβιάδης ὠργίσθη διότι εἰς Σχολεῖον τῆς ἐ-
ποχῆς του δὲν εὔρε καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου. Ἄλλ'
ἐάν τις εἰσέλθῃ σήμερον εἰς πολλὰ τῶν ἐνταῦθα Σχολεί-
ων, καὶ θεωρήσῃ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας, καὶ ἔλλει-
ψιν ἀνσγκαίων μαθημάτων, καὶ ὅσα ἄλλα σιγῇ παρερ-
χόμεθα, ἵνα μὴ πλειότερον καταδείξωμεν τὴν γύμνω-
σιν ἡμῶν ὡς ὁ Χάμ δὲν ἤθελε λυπτηθῇ;

Ἡμεῖς ἰδοῦθ' τι καλὸν φρουοῦμεν. Οἱ τὰ δημόσια ἐπι-
τετραμμένοι ὁμοειδῆς λογάδες συνελθόντες νὰ συστή-
σωσιν Εφορίαν ἀνδρῶν λογίων, ἥτις νὰ κανονίσῃ ἅπαξ
τὰ περὶ παιδείας ἐν Σμύρνῃ, καὶ ὁ κανονισμός νὰ ἐπι-
βληθῇ εἰς πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτήρια. Αὕτη δὲ
ἐκδιδοχῆς νὰ ἐπισκέπτωνται ἅπαξ τοῦ μηνὸς τοῦλάχισ-
στον τὰ διάφορα Σχολεῖα προσέχουσα εἰς τὴν ἀκριβῆ
τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς. Ποῖα δὲ
καὶ πόσα ἄλλα ἠθικὰ ὠφελήματα θέλουν παραχθῇ ἐκ
τῆς τοιαύτης ἐπισκέψεως, ἕκαστος δύναται νὰ εἰκάσῃ.

Πάντες οἱ κατὰ μέρος πολῖται ἔχουσι χρέος νὰ φρον-
τίζωσι περὶ τῶν κοινῶν, καὶ εἶναι ἕκαστος ὑποβεβλη-
μένος ἀπ' αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως οὗτοῦ εἰς χρέους ἀπα-
ραίτητον πρὸς τοὺς ὁμοίους, πρὸς τοὺς νεωτέρους καὶ
πρὸς τὴν μετὰ ταῦτα γενεάν, ἐάν τι καὶ αὐτὸς ὤρε-
λῇ ὑπὸ τῆς προγενεστέρας. Ἐξαιρέτως ὅμως οἱ ἄρ-
χοντες καὶ πλούσιοι, οἵτινες εἶναι ἡ πρέπει νὰ ᾔναι οἱ
πιστοὶ καὶ φρόνιμοι τοῦ Εὐαγγελίου Οἰκονόμοι, οἵτι-
νες ἡξιώθησαν παρὰ Θεοῦ δυνάμει καὶ πλούτου, ἵ-
να ὑποურῶσι δι' αὐτῶν τὴν θείαν ἀγαθότητα καὶ φι-
λανθρωπίαν, φροντίζοντες περὶ παντὸς δυνάμενου νὰ
ὠφελήσῃ καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ πλάσματα. οὗτοι εἶναι ἡ πρέπει νὰ ᾔναι οἱ
πατέρες τῶν ἄλλων συμπολιτῶν φροντίζοντες ὑπὲρ αὐ-
τῶν ὅπως ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης ὑπὲρ τῶν ἄλλων τῆς
οἰκογενείας αὐτοῦ μελῶν.

Μία λοιπόν ἐκ τῶν μάλιστα κατεπειγουσῶν φροντίδων ἔστω ἡ περὶ ὁμοιομορφίαν διδασκαλίας, ἐξ ἧς θέλει προκύψει μέγα καλὸν διὰ τὰ νεαρά τῆς Σμύρνης τέκνα. Πολλάκις ἐγένετο καὶ σκέψις καὶ λόγος περὶ τοῦτου, ἀλλὰ μὴ πραγματοποιηθέντα. Διὰ τοῦτο ἡ Ἰωνικὴ Μελίσσα δὲν διστάζει εὐλαβῶς περιβοηθοῦσα νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν Συμπολιτῶν, ἐλπίζουσα ὅτι θέλει δυναθεῖν νὰ ἐκφυγῇ μετὰ γλυκὺν, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἐξ αὐτοῦ κηρήθρα ὠφέλιμος εἰς τὴν ἡθικὴν διάπλασιν τῆς χριστιανικῆς τῶν Σμυρναίων νεότητος.

Χ Ο Ρ Ο Ι.

Ἡ Γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἴδιον ἄξωνα εἰς 24 ὥρας. Ἀπέδειξαν δὲ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι σοφοὶ ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν μορφωσὶν τῆς Ἡῆς ἦτον εἰς ὁρῶδη κατάστασιν, εὐκόλως ἔνικα τῆς τοσοῦτον ταχέως αὐτῆς κινήσεως ἀπεσπάρθῃ ὕλη ἐκ τῶν πόλων συσσωρευθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἡμερινοῦ.

Ἀλλὰ τῶν σοφῶν τινες ὑπελόγησαν ὅτι ἐὰν ἡ Γῆ ἐστρέφετο ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ 410 δεκαεπταίς περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξωνα, τότε ἡ ἀπόκεντρος δύναμις πρὸς τὸν ἡμερινὸν ἤθελεν εἶναι πολὺ ἐτι μείζων κατὰ τοὺς μαθηματικούς ὑπολογισμούς, καὶ τὰ σώματα διὰ τοῦτο ἤθελεν ἀποβάλλει τὴν ἑαυτῶν βαρύτητα ἐπὶ τοῦ ἡμερινοῦ, καὶ πᾶν ἄρα σῶμα, κατ' αὐτοὺς, ἤθελεν ἀπεκσφενδονισθῇ ἀπὸ τῆς Γῆς· εἰς ἀπόδειξιν δὲ οὗτοι προβάλλουσι τὸν δακτύλιον τοῦ Κρόνου προελθόντα, κατὰ τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, ἐκ τοιαύτης τινὸς βιαίας καὶ ταχυτάτης κινήσεως.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖνος. Ἡμεῖς δὲ ἐνθυμηθέντες ταῦτα κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τοῦ χρόνου, ὅποτε πολὺ μέρος τῶν πολιτῶν προετοιμάζεται εἰς ὁρχήσεις πανηγύριους ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς λέσχαις, διαλογιζόμεθα ὅτι, ἂν ἄρα τῆς Γῆς ἡ καθ' ὑπόθεσιν κίνησις ἦτον μὲν πραγματικὴ, οὐχὶ δὲ τοσοῦτον βιαία, ἀλλ' ὅσον μόνον ἀναπηδῶντα ἐλαφρῶς πωὶς τὰ ἐπὶ γῆς σώματα πάλιν νὰ καταπίπτωσι δίκην ὁρχήσεως, καὶ τότε ἄρα γέ ἤθελε γίνεσθαι τοσαύτη μὲν κοινοσπουδία, τοσαύτη δὲ δαπάνη, καὶ τί ὠφελοῦσθαι, περὶ τοὺς χοροὺς τούτους, ἡ οἱ μὲν ἄνθρωποι αὐτόματοι, οὕτως εἰπεῖν, ἤθελον ὁρχοῦνται, ἡ δὲ πρὸς τούτους δαπάνη ἤθελε συντελεῖ μάλλον εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν καινῶν.

Παύοντες τὸν χαριεντισμὸν λέγομεν σπουδαιότερον, ὅτι οἱ χοροὶ, οἵτινες καὶ αὐτοὶ εἶναι προῖον τῆς ἀσώτου Εὐρώπης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τοιαύτη ἀσυντελής ἀπομίμησης, εἰσῆχθησαν πρῶτα εἰς τὰς ἡμετέρας κοινωνίας ἐνῶ παρ' ἐκείνοις δὲν ὑπῆρξεν ὡς τὸ πρῶτον δῆθεν βῆμα εἰς τὸν πολιτισμὸν, ὡς παρ' ἡμῖν νομίζεται, ὅσοι πηθικώτερον ζηλοῦμεν τὰ ξένα, καὶ ὅχι πάλιν τὰ καλὰ καὶ ζηλωτά.

Ἡμεῖς ὀλίγην ἔχοντες πρόνοιαν περὶ τῶν βεβαίως συντελούντων ἀντεχόμεθα τῶν ἄλλων, τὰ ὅποια διεγείρουσι μὲν εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς τὰ μόνον τέρποντα καὶ ἡδύνοντα, ἀμβλύνουσι δὲ τὸν πρὸς τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ πάτρια ἔρωτα, καὶ καθιστῶσιν

ἀσπαστώτερον μελέτημα τὰ ξενόφυλα, δι' ὧν τινες τελευτῶν ἀπορχοῦνται καὶ ὁ, τι καλὸν παραμένει ἐκ τῶν προγόνων.

Ν Ε Κ Ρ Ο Δ Ο Γ Ι Α ,

Ὁ Θάνατος ἀφῆρπτεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην Σάββαν Λάτριν. Πενθοῦσι τὴν στέρησιν τοῦ τὰ ὀρφνὰ αὐτοῦ τέκνα, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι πολυχάρθιοι αὐτοῦ συγγενῆς καὶ φίλοι. Οἱ καλὰ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες καταλείπουσι τοῖς ἐπιζῶσιν ὑστεροφημίαν ἀγαθῶν, καὶ ταῖς συγγενεῖσι καὶ φίλοις τὴν μνήμην τῶν ἀρετῶν αὐτῶν μόνην παρηγορίαν. Ὁ Μακαρίτης εἶχε πολλὰ προτερήματα μεγάλης καρδίας καὶ εὐφυοῦς ἀνθρώπου. Ἦτον ἐπιμελής ἐν παντί, δραστήριος, φιλότιμος καὶ φιλογενής. Μετὰ ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν ὑπὸ ἄνθρακος, ὁ ὁποῖος ἔκαμινε εἰς τὸν λοιμὸν θινατηφύρον μετὰστασιν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Θεὸν τὴν 3 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Κυριακῆς (20 Ἰανουαρίου) κοινωνήσας τῶν ἀχράντων μυστηρίων μετὰ κατανύξεως.

Πόσον βέλει σπαράττει τὴν τρυφερὰν καρδίαν σου, ὦ εὐαίσθητε υἱὲ ταῦ μακαρίτου, Γεώργιε Λάτρι, τὴν ἀγγελίαν τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς σου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς ἀγκάλας ἤλπιζες ἐπανελθὼν ν' ἀναπαύσῃς τὸ ἐκ πολυχρονίου σπουδῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαχὺ ἀποκεκμηκὸς σῶμά σου! Οὐδεμία σοι ἄλλη ἀπολείπεται παρηγορία, παρὰ ἡ μνήμη τῆς φιλοστοργίας τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἡ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν.

Γαῖαν ἔχεις ἐλαφρὰν, ἀξιωμακάριστε συμπολίτα Σάββα Λάτρι!

ΑΪΣΙΣ ΤΟῦ ΑἰΝΙΓΜΑΤΟΣ, [ἀρ. 8 τῆς Ι. Μελίσσης].

Διὰ χειλέων λέγεται καὶ δὲν μελέγει γλῶσσαν.

Τῇ τάξει εἶμαι δευτέρον. ἀρκούν, ὦ φίλε, τόσα

Πρὸς εὐρεσίαν μου. Μὴ λοιπὸν ματαιῶς κοπιᾷς

Ζωὴν εἰς τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον μὴ κράζης.

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσα ἄρθρα τῆς Ἰωνικῆς Μελίσσης μεγάλα ἢ μικρὰ δὲν φέρουσιν ὑπογραφὴν, ἢ Γράμμα τι, ταῦτα δίδονται ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Θ. Τιμαγέτους.

Παντὸς δὲ ἄλλου διανοητικῶν ἔργων θέλει φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἡτοιχείον τι.